

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

Jaroslav Dvořák

**Zpracovali: Matyáš Koutník, Adam Kraus, Anna Mikšovská, Tereza Mulačová,
Veronika Spolková**

Pedagogické vedení: Mgr. Petr Mazánek

Gymnázium Mnichovo Hradiště

Pan Jaroslav Dvořák pracoval v sedmdesátých letech jako dřevorubec u Středočeských státních lesů, poté se přesunul do Vojenských státních lesů do oblasti tehdejšího vojenského výcvikového prostoru Ralsko.

„No a potom jsem se vrátil zpátky k těm lesům sem do Hradiště a na polesí, no ale už to v mě bylo prostě takový to vědomí, že tam bylo něco takovýho tajemnýho o čem se moc nemluvalo.“

Obr. 1: Jaroslav Dvořák se svou rodinou v sedmdesátých letech.

Při práci u Vojenských lesů se začal zajímat o zaniklé německé vesnice v oblasti Ralska a jejich bývalé obyvatele, několik z nich se mu podařilo vypátrat a setkat se s jejich potomky.

„Velice příjemní lidi to jsou, žádná zášť tam není, že si je tenkrát někdo prostě, je to opravdu moc hezký setkání s těma Němcema.“

Jejich vlídnost pana Dvořáka příjemně překvapuje, vzhledem k tomu, co všechno si vytrpěli a čím si prošli.

„Takže ty rody tam žili prostě několik staletí a teď najednou přišla doba, že si museli vzít třicet kilo a ráno v šest hodin být na kracmanovský křižovatce odkud je odvezli, když nemuseli jít pěšky, tak je odvezli do Mimoně na nádraží a z nádraží pak do Německa.“

Nezapomene také vzpomenout na dramatické zážitky z lesů z období, kdy v prostoru po srpnové okupaci pobývali ruští vojáci.

„Kolikrát když stříleli to ulítlo, jednou to tadyhle někde ulítlo až u Bělé, někde ke škole a jak byla naproti vrtulníková střelnice, tak tam to přeletělo tu hranici vojenskýho prostoru.“

Obr. 2: Ukázka archivních materiálů pana Dvořáka.

Pana Dvořáka zaujala historie zaniklých vesnice natolik, že se rozhodl o nich napsat knihu. Jedním z důvodů bylo rozšířit své vědomosti dál.

„Nikdo nechtěl nic natočit, nikdo nechtěl nic, prostě nějak to osvětlit, jak to bylo. Mně přišlo jako líto tý situace, která tam tenkrát při těch odsunech byla. Takže jsem chtěl, aby se o tom trošku vědělo.“

Panu Dvořákovi se mimo jiné podařilo natočit a zaznamenat rozhovory s několika bývalými obyvateli Sudet, nalézt spoustu cenností zanechaných v opuštěných obcích a pár z nich dokonce navrátit původním majitelům. Pan Dvořák se se svými kolegy tomuto tématu rozhodně nehodlá přestat věnovat.

Obr. 3: Jaroslav Dvořák a tým studentů na konci natáčení v říjnu 2021.